Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз (201) 451-2200

РІК XCII Ч. 104. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 4-го ЧЕРВНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JUNE 4, 1985 No. 104. VOL. XCII

СПРАВА ПІДРУЧНИКА ВИРІШУЄТЬСЯ

Джерзі Сиτі, Н. Дж. — У слід за інформаціями про справу підручника про голокост для середніх шкіл стейту Ню Йорк, в якому в останній хвилині усунено частину про Великий голод в Україні, що їх подано в числі ч. 99 з суботи, 25-го тавня ц.р., редакція подає дальші адреси, на які треба писати протестні листи.

Як інформують з Олбані, остаточна доля того підручника мусить бути вирішена до кінця червня. Тому в слід за листами до безпосередньо відповідальних, а це комишенера навчання д-ра Ґордона Амбаха (у першому повідомленні з 25-го травня помилково подано фальшиво його ім'я в англійській мові, яке має бути не Гарсон, а Ґордон) і директора відділу розвитку і випрацювання програм для шкіл Едварда Т Лейлора, треба висилати також листи до губернатора стейту Ню Йорк, Маріо Квомо на адресу: Mario S. Cuomo, Governer of New York, Executive Chamber, D. Capitol, Albany, N.Y. 12224 і до голови комісії іспитів „ріджентс" Емлайна І. Ґріффіта та на адресу: Regents Emlyne I. Griffith, A B. J. D. Chairman, Elementary and Secondary Education Comm., 225 North Washington Street, Rome, N. Y. 13440.

Зокрема є важливим, щоб до цього останнього висилати листи від українських організацій на фірмовому папері, тому, що такі листи він бере в першу чергу під розгляд та до уваги. Тому, що ця справа преважлива для всіх українців у стейті Ню Йорк є конечним скоро та сильно реагувати, висилаючи листи до осіб відповідальних за цей підручник.

Проф. О. Пріцак викладає у Франції

Кеймбридж, Масс. (ФК-У). — Паризький університет, зглядно його Школа дослідів суспільних наук, запросив проф. Омеляна Пріцака на один місяць — від половини травня до половини червня — читати цикль викладів про Литовсько-Руську державу.

Концентрується проф. Пріцак на початках державности в Литві, специяльно на перемстві традицій галицько-волинської і полоцько-смоленської політичної культури; опісля — проблеми литовських уній, суспільної та інституціональної структури; творчого взаємозапліднення трьох Церков — православної, католицької і протестантської та національні проблеми Литви, а зокрема роля русько-українського елементу.

Проф. Пріцак прибув до Парижу 17-го травня ц.р.. Він користується особливо теплою гостинністю Владики Михайла Гринчишина, маючи змогу при цьому основніше обговорити різні аспекти підготови належних відзначувань Тисячоліття Християнства в Україні.

ВИСТАВКА Х. ГОЛОВЧАК

Ню Бранзвик, Н. Дж. — В неділю, 9-го червня ц.р., від год. 12 до 3-ої по полудні тут при церкві Рожденства Пресвятої Богородиці, при 86 Лівінгстон авеню, відбудеться мистецька виставка Христі Головчак. Виставку влаштовує 4-ий Відділ Союзу Українок Америки.

В Чикаґо доповідатиме д-р Б. Лончина

Чикаго (Н.Н.) — Відновлений Відділ Українського Патріярхального Товариства організує тут в неділю 9-го червня ц.р., публічну доповідь видатного католицького діяча, голови Українського Патріярхального Світового Об'єднання, д-р Богдана Лончини з Дітройту, на тему: „Завіщання Патріярха Йосифа".

В доповіді буде обговорена сучасна ситуація УКЦеркви та її завдання у світлі відомого документу „Завіщання" покійного Патріярха Йосифа. Доповідач також відповість на питання про мирянський рух та його ролю в церковному житті, зоркема після відбутих останніх мирянських з'їздів.

Доповідь відбудеться в залі катедри св. Отця Миколая і розпічнеться о год. 1:30 по полудні. З уваги на становище доповідача та актуальність порушених проблем очікується зацікавлення та участь українських католицьких мирян з різних прафій Чикаго.

В УКРАЇНІ ДАЛІ РОЗСТРІЛЮЮТЬ ВОЯКІВ УПА

Луцьк, Україна. — Газета „Радянська Волинь", яка появляється в Луцьку подала інформацію про арешт, засуд і розстріл п'ятьох вояків Української Повстанської Армії (УПА) Олександра Палиги, Михайла Левицького, Ніля Якобчука та Василя Боднара (п'ятого прізвища не називається).

Засуд був винесений і проголошений на підставі закиду прокуратури про „зрадництво батьківщини" та „воєнне злочинство".

Дисидентські джерела на Заході виявляють, що такі судилища часто відбуваються в СССР, зокрема в поневолених Москвою країнах, над особами, які під час Другої світової війни були більш чи менш пов'язані з українським революційним підпіллям, ОУН, УПА, УГВР.

Округа Нюарку організує автобуси на Союзівку

Нюарк. — Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Нюарку влаштовує автобусову прогулянку на відпочинкову оселю УНСоюзу Союзівку в неділю, 16-го червня ц.р. на святкування Дня Батька.

Автобус чекатиме на прогульковців у неділю вранці біля парафіяльної школи св. Івана Хрестителя в Нюарку і вирушить в дорогу на Союзівку о год. 9:15 ранку. Служба Божа буде відправлена у церкві св. Івана о 8-ій год. ранку.

На Союзівці матимуть прогульковці обід в годині 1-ій по полудні, а після цього відбудеться спеціяльна програма для прогульковців, щоб цей день на Союзівці був для них цікавий та приємний.

В поворотну дорогу із Союзівки вирушить автобус в год. 6-ій вечора і прибуде до Нюарку приблизно о год. 8:30 вечора.

Кошт цієї прогулянки для однієї особи тільки 22 доляри, що включатиме переїзд автобусом в обидві сторони та обід з податком і „типами".

Зголошення приймає: Andrew Keybida, 19 Rutgers St., Maplewood, N. J. 07040; tel.: (201)762-2827.

СПОРТОВА ШКОЛА „Ч. СІЧІ"

Ґлен Спей, Н. Й. — Українська спортова школа „Чорноморська Січ" відбудеться на Оселі Українського Братського Союзу „Верховина" в Ґлен Спей від 28-го липня до 24-го серпня, повних чотири тижні. У програмі: копаний м'яч, відбиванка, теніс і плавання; фахові та досвідчені тренери й опікуни. Ближчі інформації можна отримати у „Чорноморській Січі", пишучи на адресу: Ukrainian Sitch Sport School, 680 Sanford Avenue, Newark, N. J. 07106.

Камерний ансамбль „Нова" знову виступатиме

Ню Йорк. — Тут у приміщеннях Українського Інституту Америки, при 2 Схід 79-та вулиця в четвер, 6-го червня, відбудеться черговий концерт відомого вже зі своїх успішних концертів камерного ансамблю „Нова", рушійною силою якого є молода, надійна, українська піяністка Ляриса Крупа.

Л. Крупа

Тим разом ансамбль буде підсилений смичковим квартетом „Вестфілд" та в програмі концерту буде виконаний вперше в ЗСА фортепіяновий квінтет Г-моль Василя Барвінського, одного з найкращих композиторів Західної України. Цей твір, партитура якого була знищена в часі Другої світової війни у 1940 році, композитор відтворив вдруге з пам'яті коротко перед своєю смертю у 1963 році.

Цікаво буде почути невідомий досі квінтет у виконанні ансамблю „Нова", який як і фортепіяновий квартет Брамса та смичковий квартет Гайдена закінчують другий сезон камерної музики в Українському Інституті Америки.

Ансамбль виконує постійно клясичні твори для камерної музики, а передусім вишукує мало відомі, а то й вперше виконувані твори українських композиторів, щоб познайомити з ними не лише українську публіку, але також і чужинецьку, яка залюбки приходить на концерти ансамблю, в якому поруч із українською піяністкою Л. Крупою беруть участь чужинецькі музики.

Початок концерту запляннований на год. 8-му вечора. Вступ — 10 дол. для дорослих, 5 дол. для студентів.

ПРОЩА ДО ГЕМПТОНБУРҐУ

Ґемптонбурґ, Н. Й. — Річна проща на український католицький цвинтар св Духа в Ґемптонбурґу відбудеться в цьому році в неділю, 9-го червня. Парастас о год. 2-ій по полудні служитиме Владика Василь Лостен, єпископ Стемфордської епархії. Для тих парафіян, які не матимуть змоги вислухати Служби Божої в цю неділю, буде відправлена тиха Богослужба в місійній каплиці св. Андрея біля цвинтаря о год. 1-ій по полудні. Для поїздки автобусами треба зголошуватись у своїх парафіях.

У присвяті великому Митрополитові Шептицькому відбудеться цьогорічний З'їзд УМХ

Під час відвідин видавництва „Свободи" — представники Комітету ЗУМХ (зліва): о. І. Терлецький, Сестра Доротея Міхалко, СПДНМ, ред. Любов Коленська, Х. Калюк, о. В. Джулі, М. Морозович, П. Мокрицька та М. Мурин.

Джерзі Сиτі, Н. Дж. (Л. К.). — „Відчуваючи специяльну потребу для скріплення віри серед Української Молоді, Митрополит А. Шептицький скликав надзвичайний З'їзд-Злет 'Українська Молодь Христові" в 1933 році, в якому взяло участь понад 100,000 молодих хлопців і дівчат. Тою самою дорогою і в цій самій цілі, щоб зберегти первісну мету Митрополита Андрея Шептицького, пішла молодь Чикагської парафії, влаштовуючи успішний З'їзд в 1983 році. Стемфордська парафія, бажаючи продовжити цю традицію, підготовляє слідуючий З'їзд в Стемфорді в днях...", — це слова написані на програмці З'їзду, що її передали редакторам „Свободи" члени управи Комітету ЗУМХ, які, прибувши в понеділок, 20-го травня ц.р., до Головної Канцелярії Українського Народного Союзу та Видавництва „Свобода", поінформували, що цьогорічний З'їзд, що відбудеться за благословенням Стемфордського Владики Василя Лостена, проходитиме в днях 28-30-го червня в Стемфорді, в Маріот готелі.

Представники ЗУМХ Комітету і в той день гості „Свободи" — це: Христя Калюк — голова, Сестра Доротея Міхалко, СПНДМ,

(Закінчення на стор. 4)

СОЦІЯЛІСТИ ВИГРАЛИ ВИБОРИ В ГРЕЦІЇ

Атени, Греція. — Прем'єр-міністер Андреас Папандреу і його соціялістична партія здобули велику перемогу у виборах, які відбувалися у неділю, 2-го червня ц.р.

У понеділок вранці підрахунки голосів із 9,928 з усіх 14,738 грецьких виборчих округ показали, що соціялісти одержали 46,45 відсотка голосів. За партію правих, яких очолює Константін Міцотакіс, голосували 40,56 відсотка виборців. У 1981 році за них віддали свої голоси лише 35,86 відсотка. В тому ж році, коли соціялістична партія зформувала перший лівого напрямку уряд в Греції, голоси, віддані за них, становили 48,06 відсотка.

Хоч фактично в цьогорічних виборах за соціялістами голосували в загальному менше ніж половина виборців, вони матимуть велику більшість в 300-членному парляменті.

Промовляючи по телевізії, 66-річний А. Папандреу назвав результати виборів „перемогою населення і поразкою реакціонерів". К. Міцотакіс, признавши перемогу свого опонента, заявив проте, що під правлінням соціялістів грецька економіка прямує до катастрофи. Він закликав уряд змінити закордонну політику Греції.

Із міністерства внутрішніх справ, на підставі компюторських підрахунків передбачають, що соціялісти матимуть в парляменті 161 місце, а Нові демократи 126.

Очікується, що комуністична партія Греції, виразно промосковського напрямку, матиме 12 місць.

Р. Реґен закликає американців підтримати податкову реформу

Вілліямсбирг, Вірджінія. — В четвер, 30-го травня, наступного дня після того, як президент Роналд Реґен передав Конгресові плян податкової реформи, він почав поїздку по країні, щоб отримати підтримку американського народу.

Для першого виступу Р. Реґен вибрав місто Вілліямсбирґ, яке було столицею під час колоніяльного панування англійців. Саме тут, у Вілліямсбирзі, 220 років тому Патрік Генрі закликав повстати проти обкладання податками, введеного британською короною. З протестів проти податків і почалася війна за незалежність. Порівнюючи з минулим, Реґен сказав у своєму виступі про необхідність позбутися „деспотичного обкладання податками" і почати „другу американську революцію".

„Ми повинні почати наступ за нове податкове законодавство і почати його тепер. Нинішня система не виправдовує себе, про що свідчить підпільна економіка і розквіт обману. Це варта того, щоб повстати. Час для повстання настав". — сказав Президент.

У Вілліямсбирзі Реґена зустрічали місцеві мешканці, одягнені в убрання колоніяльної епохи, і коли Президент закликав їх „повстати проти деспотичного обкладення податками", його слова були зустрінуті оплесками.

З Вілліямсбиргу Президент прилетів до містечка Ошкош, Висконсин з населенням 50,000 осіб. Виступаючи тут, він сказав, що податкова реформа проводиться в інтересах більшости американців. „Ми хочемо, щоб податкова система була справедлива", — сказав Реґен.

Це саме Президент наголошував відтак у Пенсильванії в місті Малверн.

В СВІТІ

У ГРЕЦІЇ ПОЛІЦІЯ інтенсивно розшукує за першим секретарем совєтської амбасади Сергеєм Богганом, який „пропав без вістей" і ніхто не бачив його від 26-го травня ц.р. Після зникнення совєтська амбасада повідомила міністерство закордонних справ і попросила грецьку поліцію віднайти пропавшого дипломата. Деякі грецькі газети натякають, що він вже попросив політичного азилю в одній із західних держав.

ІТАЛІЙСЬКА ПРОКУРАТУРА намагається пов'язати замах на життя Папи Івана Павла II з нелеґальною діяльністю болгарських „дипломатів" і представників різних „місій". Болгари, очевидно, категорично відкидають обвинувачення прокуратури в побоюванні, що виявлення їхньої замішаности у замаху могло б розв'язати клубок змови комуністів з терористичними групами в Европі і замішаности Москви у цю скандальну кримінальну аферу. Колишній кат і шеф комуно-московської імперії Юрій Андропов напевно знав про замах на Папу, якщо у підготові замаху брали участь болгари.

НЕКОМУНІСТИЧНА КАМБОДЖСЬКА фракція партизанів вирішила покликати до життя спільне головне командування, яке плянувало б стратегію боротьби в Камбоджі проти всіх комуністичних режимів, місцевого і накиненого силою зброї в'єтнамського. Як відомо, керуючою силою серед повстанців були партизани Хмер Руж, повністю залежні від Китайської Народної Республіки. Антикомуністи не погоджуються з їхньою тактикою і їхньою політикою винищування власного населення.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II, який тількищо закінчив одну з найтрудніших і дуже неприємних поїздок до країн Бенелюксу, вже заповів чергову свою довшу 12-денну поїздку до країн Африки. Він у вересні відвідає Того, Айворі Ковст, Камерун, Центральну Африканську Республіку, Заїр, Кенію, Марокко. Голову Католицької Церкви засоби масової інфомації почали називати „літаючим Папою".

БРИТАНСЬКА ЖІНКА, ЯКА 81 рік тому виеміґрувала до Нової Зеляндії, хоче відвідати тепер свою родинну місцевість Дюндін. Аліс Ґреґам має тепер 104 роки і в подорожі до Великобританії її буде супроводжати 79-річна дочка. Речники британської повітряної лінії заявили, що їхня компанія не має обмеження віку для подорожуючих, але А. Ґреґам мусить піддатися лікарським оглядинам перед 29-годинним летом з Нової Зеляндії до Лондону.

КУБИНСЬКИЙ ДИКТАТОР Фідель Кастро перестеріг, що Куба підсилить свій військовий гарнізон в Анголі, якщо Південна Африка й далі відмовлятиметься від надання самостійности для Південнозахідньої Африки, яку тепер називають Намібія. Як відомо, в Анголі стаціонує 25,000 кубинських вояків, які беруть також участь у боротьбі проти антикомуністичних повстанців. Цю заяву Кастро склав під час розмови з генеральним секретарем Об'єднаних Націй Гавії Перезом де-Куеяром, який відвідав Кубу минулого тижня.

М. ҐОРБАЧОВ ВИКОРИСТОВУЄ ВІДВІДУВАЧІВ ДЛЯ НАТИСКУ НА ЗСА

Москва. — Совєтський лідер, генеральний секретар ЦК КПСС Міхаїл Горбачов, використовує нагоду відвідин високих урядових і партійних осіб із Заходу для натиску на З'єднані Стейти Америки, зглядно на Адміністрацію президента Роналда Реґена, у справі космічної зброї і нібито пов'язаної з цією зброєю справи переговорів в Женеві між совєтськими і американськими представниками.

Останньою такою нагодою, — кажуть політичні спостерігачі, — були відвідини у Москві колишнього канцлера західньонімецького уряду і провідного члена соціял-демократичної партії Віллі Брандта і прем'єр-міністра Італії Беттіно Краксі, з якими М. Горбачов зустрічався на приватних розмовах і у спільних переговорах разом з іншими совєтськими і закордонними лідерами.

Виступаючи на парадному обіді, влаштовуваному кремлівськими лідерами в честь італійського прем'єра Краксі, М. Ґорбачов, здвигаючи раменами, заявляв, що він нібито не розуміє американського становища у переговорах, які нібито проходять ділово, але не приносять жадних видних результатів. Він пізніше пояснив присутнім, а зокрема прем'єрові Краксі, як також попередньо В. Брандтові, що зупинка у переговорах полягає на „впертості" американської сторони, яка категорично відмовляється від розмов на тему космічної зброї, яка, мовляв, не є ще зброєю і тому не підлягає під категорію розмов про роззброєння чи обмеження нуклеарної зокрема стратегічної зброї.

Б. Краксі намагався пояснити, що згідно з домовленістю між державним секретарем ЗСА Джорджом Шульцом і міністром закордонних справ СССР Андреєм Громиком, обидві надпотуги, ЗСА і СССР, мусіли б зробити потягнення одночасно, але не тільки на словах, але наглядними доказами. Досі, як ми бачимо, заявив Краксі Горбачову, є тільки паперові запевнення про обмеження нуклеарної зброї в СССР і в ЗСА, але немає цифр, немає практичного здійснення обіцянок, без чого переговори в Женеві дійсно будуть безплідними, або в крайньому випадку застрягнуть на мертвій точці.

Совєтські речники, як кажуть західні дипломати в Москві, радше намагаються пропаґандивно використати відвідувачів. Наприклад, М. Горбачов пропонував Краксі розпочати торговельну виміну між країнами Европейського економічного ринку і керованого Москвою Комекону, без узгіднення з Вашінґтоном. Він також натякав на відновлення політики детанту під час якого, як відомо, Москва виросла на велику мілітарну потугу. Крім того Брандт і Краксі розхвалюють на всі лади „інтелігентного, обізнаного з усіма справами" нового совєтського лідера. І це вже також чимала користь для СССР, — кажуть спостерігачі.

Ню Йорк став столицею шпигунства

Ню Йорк. — Як повідомляє кореспондент газети „Ню Йорк Сиτі Трибюн", керівник нюйоркського відділу ФБІ Лі Лестер заявив: „В даний час Ню Йорк міцно займає місце світової столиці шпигунства".

Однією з головних причин цього становища є те, що в Ню Йорку знаходяться Об'єднані Нації. Шпигуни всіх країн світу намагаються попасти саме до Ню Йорку, бо в цьому сучасному Вавилоні є найбільше шансів роздобути інформації. Але з усіх країн найбільшу активність проявляють офіційні і неофіційні представники Совєтського Союзу.

З 1,400 офіційних совєтських представників, що перебувають в даний час в ЗСА, 900 працюють у Ню Йорку. В нюйоркському відділі ФБІ є 1,000 співробітників. Л. Лестер підкреслив, що його відділ є найбільший в ЗСА. У звичайних відділах ФБІ, які є в усіх великих містах країни, в середньому буває біля 100 осіб.

„Якби ми в Ню Йорку займалися лише совєтськими дипломатами, — каже Лестер, — то і тоді наших сил не вистачило б на виконання всіх завдань".

ФБІ має чотири головні „зони уваги": іноземне шпигунство, тероризм, організована злочинність і нечесні махинації, що їх роблять службовці по відношенню до федерального уряду. Праця в цих чотирьох зонах займає 80 відсотків всіх сил і часу співробітників нюйоркського відділу.

Відділ, яким керує Лестер, складається з адміністративного підвідділу, двох секторів, що займаються кримінальними злочинами, і двох секторів контррозвідки. З двох останніх один сектор повністю зайнятий боротьбою з совєтськими шпигунами, а другий бореться зі шпигунами решти країн світу разом взятих.

Лі Лестер дав інтерв'ю в зв'язку з тим, що незабаром він відходить на пенсію, пропрацювавши в ФБІ 23 роки.

В АМЕРИЦІ

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ Каспар В. Вайнберґер повідомив, що трьох старшин військових частин, серед яких є адмірал, що служить при війську 33 роки, звільнено зі служби за те, що вони дозволили на заплату 659 дол. за одну попельничку, що їх магазин морських частин закупив у фірмі Ґраммона. Звільнені старшини відповідали за постачання для морських частин.

ПРОДУЦЕНТИ НАФТИ І ПАЛЬНОГО в ЗСА є вдоволені новою пропозицією Роналда Реґена, на висоту податків тому, що він у своєму пляні далі дозволяє на відрахування від податків на свердлування. Фірми, які займаються свердлуванням, переходять тепер велику фінансову кризу і тому вони побоювалися, що Департамент скарбу зі своїм первісним пляном оподаткування дасть можливість чужинецьким фірмам збільшувати привіз нафти і пального до ЗСА.

В НЮ ЙОРКУ АРЕШТУВАЛИ адвоката, асистента федерального прокуратора за те, що він викрав із сейфу, що його вживає бюро для поборювання наркотиків, героїну та кокаїну вартости 500,000 долярів. Разом із 29-річним Деніелом Н. Перлмуттером арештовано його приятельку, що допомагала йому у тому злочині. Прокуратор дистрикту Ню Йорк заявив, що це вперше в історії того уряду трапилося, щоб його речник був арештований за кримінальний злочин.

МЕШКАНЦІ ДОВКІЛЛЯ славного Тримилевого острова в Пенсильванії, який був місцем поважного нуклеарного вибуху перед п'ятьма роками, зі страхом вичікують тепер початку праці одного з неушкоджених реакторів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Rostmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Трагічний сумерк колишньої слави

Трагічний випадок на футбольному стадіоні в Брюсселі минулої середи, в якому згинуло біля 40 осіб, а біля 300 було поранених, хоч і можна уважати симптоматичним явищем наших часів, має своє глибше психологічне підґрунтя.

У першій мірі — це не перший випадок хуліганської поведінки на футбольних фіналах Европи, зокрема глядачів з британських островів — Англії, Шотляндії, Північної Ірляндії та Ірляндії. Нагадуються подібні видовища в Лісбоні, в Мадриді, в Льозанні в минулих роках, хоч не були вони такими трагічними як цей останній випадок в Брюсселі. Немає сумніву, що хуліганство публіки на футбольних стадіонах не приносить слави цьому колись прегарному, тепер дещо стерильному спорті. Дивує декого також, що в цьому перед ведуть колись холоднокровні, стоїчні англійці, чи шкоти. Але часи міняються, каже пословиця, і люди міняються з ними.

В основі цих останніх проявів хуліганства, на нашу думку, лежить огірчення льояльних клюбам і країні глядачів, жадних на успіхи. В Англії у футболі їх вже 20 років немає. Слід пригадати, що власне Англія першою ввела професіоналізм у футболі, а у 1920-их, 1930-их, а то й по Другій світовій війні англійський футбол був чи не найкращий у світі, хоч втратила Англія, як і Німеччина та Італія, багато молодих людей у війні. Власне Англія в ті роки могла хвалитись найкращими змагунами світу — леґендарний Меттюс, який грав (у збірній!) до свого 47-го року життя, Лотон, Фіні, Стіл, Райт та десятки інших, які за футбольною термінологією, „грали симфонії" на зеленій мураві. Футбольні збірні Англії колись „урядували" в Европі, а добитись першої прермоги на славному стадіоні Венмблі в Лондоні зумів щойно в 1953 році мадярський „вундертім" з Пушкашом, Кошічом, Божіком і Гідекуті. І власне тоді почав хитатись німб неперевершености, прийшло більше поразок, прийшла летунська катастрофа в Мюнхені дружини Манчестер Юнайтед і загибіль половини національної збірної. Деяке відродження в 1960-их роках привело до здобуття світового чемпіонату в 1966 році, але від того часу — пустка. А найважливіше, англійський футбол став неатрактивним, нема особистостей, гра нудна, повна фавлів, ґолів помаль. То що має молода публіка на стадіоні робити? П'ють, співають, відтак сваряться і б'ються поміж собою. Клюбів із сторічною традицією треба шукати в третій, а то й четвертій дивізії, а більшість тренерів дотримуються девізи арґентинського тренера, „батька катеначчіо" Елленіо Геррери, — На виїзді добитися ремісу 0:0, а вдома стрілити одного ґоля і бльокувати. Такий футбол, до речі, ґрається сьогодні на майже всіх стадіонах світу. В Італії, для прикладу, два тижні тому, на 14 змагань впало тільки сім ґолів, з того два з карних. Не диво, що колишній світової слави австрійський футболіст, а відтак тренер Меркель окреслив модерний футбол такими словами: „Ззаду бльокувати густо, а спереду — хай Бог помагає".

Про колишню славу знає молодь Англії, як і знає вона про колишню „велич імперії". Але й бачить вона теперішній стан і країни і спорту. Бачить вона заскорузлість організаторів, вульґарність змагунів, надмірну толерантність суддів, стерильність і дослівно жорстокість гри. При стимуляції алькоголю побуджуються в молодих людей звірячі інстинкти — і то не тільки на спортових стадіонах, але й на косметичних виступах різних музичних груп з електронічними ґітарами. І в результаті це огірчення, може і підсвідоме, стає причиною трагедії — індивідуальної, а в Брюсселі — масової.

Слово тепер за організаторами — провідниками футболу і за спортовими журналістами, які формують опінію. Їм першим треба забути про німб колишньої величі, направити дійсність і накреслити більш світле майбутнє. В спорті це означає погодитися з сьогоднішньою поразкою і краще приготовитись до чергового змагу.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Іван Кедрин

ПОЛЬСЬКИЙ КУЛЬТ ПІЛСУДСЬКОГО І МОСКВА

Дня 12-го травня 1935 року помер Юзеф Пілсудський, перший маршал Польщі, з іменем якого тісно пов'язане відродження її держави кругло 150 років поділеної між три ворожі країни. З нагоди тих 50-их роковин смерти Пілсудського окремий польський Комітет влаштував у суботу 18-го травня ц.р. урочисту академію. Величезна авдиторія „гайскулу" Роберта Вагнера в елегантній дільниці горішнього Мангеттену в Ню Йорку була вщерть повна плюс стоячі місця в переході, чому не треба дивуватися, коли пригадати, що в одній нюйоркській дільниці Бруклині живе приблизно стільки поляків, що українців у цілій країні. Академія була висловом культу Пілсудського, існуючого у польському народі. Дочка Пілсудського д-р Ванда Пілсудська, якій вчинили стоячу овацію, ствердила у своїй короткій промові, що, живучи постійно в Лондоні, звідкіля прилетіла на ту академію, отримала з усіх кінців діяспори, де тільки перебувають поляки, докази того культу. Тому, казала, ці роковини смерти не є сумними, а радше радісними.

Єдиним політичним моментом був яскравий протиросійський характер цілої імпрези. Тон цілому вечорові надавав головний промовець, колишній міністер освіти за правління Пілсудського, ініціятор і засновник Інституту ім. Пілсудського у Ню Йорку, який розпоряджає величавою бібліотекою і архівним матеріялом. Єнджеєвіч — професор-історик, один із цілої вже поважної групи польських істориків-ревізіоністів, які пішли іншим шляхом, як їх попередники, що були звеличниками шляхетчини, та поділу сходу Европи на сфери впливів Польщі і Московщини. Поруч з В. Єнджеєвським можна назвати тільки кількох таких польських істориків-ревізіоністів — Вандич, Галецький (вже покійний, дійсний член НТШ), Ґросс, Ґурка, Дзєвановський, Камінський, Левандовський і інші. Львину частину його 25-хвилинного виступу становило відчитання тексту його промови, яку він виголосив був в день після смерти Пілсудського через радіовисильню у Варшаві. До речі — він мав тоді 40 років — як легко вирахувати, скільки років тепер цьому польському діячеві! Вацлав Єнджеєвич звернув увагу, що різні прізвища польських історичних осіб наче автоматично нагадують якесь місто чи якусь подію. Мовляв, Болеслав — Київ, Ян Собєскі — Відень, Ягайло — Вільно. „Що пов'язане з прізвищем Пілсудського — спитав промовець і зараз же відповів: „Він переміг росіян". Уся заля спонтанно вчинила промовцеві овацію. Те саме повторилося, коли прибулий недавно з Польщі Зигмунд Сташевський, представник молодої генерації тісно пов'язаної вже із робітничим рухом „Солідарність", оповідав, що коли тільки польська молодь збагнула правдиву історію Польщі всупереч усім фальшам комуністичних шкільних підручників та всій цензурі, то постать Пілсудського в очах сучасної молоді у Польщі є символом боротьби проти Московщини. Кожна згадка про боротьбу за визволення сучасної „радзєцкої" Польщі з-під насправжнього панування Москви автоматично породжувала оплески.

Цікаво, як за 50 років після смерти Юзефа Пілсудського канули у польському суспільстві в Польщі і в діяспорі в забуття, наче би цього не було, всі неґативи, пов'язані з його постаттю за час від його повороту з Магдебурзької в'язниці до Варшави в листопаді 1918 року, де його негайно проголошено, „начальником держави", — як і забувся так званий „травневий переворот" Пілсудського у 1926 році, його боротьба зі соймом, опісля боротьба проти нього збоку демократичної опозиції, коли Пілсудський перейняв ідеологію і практику польської політичної правиці. Забулася його безскрупульна боротьба проти опозиції з висиланням своїх противників до військової фортеці у Бересті, а залишилася лише пам'ять про ту війну проти Совєтського Союзу, що її Пілсудський вів на основі Варшавського договору з УНР з 21-го квітня 1920 року, того договору, що його швидко сам перекреслив. Давши згоду на Ризький мир з Москвою (формально також з „Українською Соціялістичною Радянською Республікою з 18-го березня 1921 року). Із названих вгорі польських істориків — Пйотр Вандич виразно натаврував Ризький договір, як насправді доказ тої короткозорої, в наслідках самогубної політики, яка довела до пакту Ріббентропа-Молотова з 23-го серпня 1939 року, в якому два ніби ідеологічно взаємосуперечні смертельні вороги — сатрапи — Гітлер і Сталін — погодилися, щоби розпочати Другу світову війну — в якій Польща опинилася спершу під брутальною німецькою окупацією з Освєнцімом і Майданком та згодом стала за Ялтинським договором совєтським сателітом із теперішнім московським градоначальніком, генелом Ярузельським. Треба було такої страшної кривавої історичної лекції, щоби у всьому польському суспільстві прийшла на зміну русофільській настанові загальна ненависть до

(Закінчення на стор. 4)

Дарія Кузик

ПАТРІЯРХАТ — ЖИТТЄВА КОНЕЧНІСТЬ УКЦЕРКВИ

„Не можна нині бути чесною українською віруючою людиною, яка була б проти патріярхату. Найідейніший загал українського народу бачив упродовж цілої історії по нинішній день свій рятунок та свою об'єднуючу силу в патріярхаті.

Патріярх Йосиф

Саме цього року минає 10-ліття існування Патріярхату Української Католицької Церкви. Перші документи із підписом Патріярха Йосифа появились весною 1975 року. Це було Соборне Великоднє Послання Ієрархії УКЦеркви та Послання Подяки. Обидва ці Послання були поміщені у „Вістях з Риму" ч. 255-257 із 26-го березня 1975 року.

Це було завершення майже 400-літніх старань і стремлінь світлих попередників Патріярха Йосифа та многих поколінь наших предків. Це був час великої радости для свідомих католицьких українців, так духовних, як і світських.

Нелегко було Патріярхові Йосифові взяти на свої струджені плечі ще один хрест і терпіння пов'язані із перешкодами відносно патріярхату, але на усильні прохання так мирян, як і духовних особистостей він цей титул прийняв в ім'я християнської справедливости для добра Української многострадальної Церкви, для рятування її загроженого існування. „Статус патріяршої Церкви є єдиною можливістю відгородити християнське життя в Україні, відсепарувати себе раз на завжди від московської патріярхії і перед включенням нашої Церкви у латинську. Цей патріярший статус існує, ми його здобули і з ним ідіть відважно у нашу майбутність з Божим благословенням" — сказав Патріярх Йосиф у своєму заключному слові 23-го вересня, 1979 року. (Патріярхат, жовтень 1979, ст. 5).

Уже від 1973 року священики Австралії під проводом свого Владики Івана поминали Блаженнішого як Патріярха. Від 1973 року поминали також рідного Патріярха у церквах по різних містах ЗСА, включно із недалеким від Філядельфії Трентоном. На жаль, не у всіх містах, не у всіх церквах. Хор парафії свв. Володимира і Ольги (Чикаґо), яка світить прикладом для всіх наших церков у діяспорі, вже від 1973 року співав Молитву за Патріярха. В Римі, дня 18-го листопада цей хор під управою диригента Романа Андрушка співав Молитву за Патріярха на закінчення Служби Божої біля гробу св. свщм. Йосафата у базиліці св. Петра. А опісля співав її також під час авдієнції у Папи Павла УІ.

Не для себе, але для добра рідної Української Церкви прийняв Блаженніший патріярший титул 10 років тому. Він бачив які небезпеки загрожують поодиноким її віткам по різних країнах, які підлягали різним римо-католицьким чинникам. Він бачив як у прискореному темпі впроваджується до наших Церков не тільки чужі мови країн нашого поселення, але й також вводиться різні обрядові зміни, щоб пристосуватися до римо-католицької більшости. В такій ситуації неминучим є поступове відчуження поодиноких віток нашої Церкви так від себе, як і від Церкви-Страдниці в Україні. Існувала, а може ще й далі існує небезпека, що УКЦерква в діяспорі стане засобом асиміляції і денаціоналізації своїх вірних. Щоб рятувати нашу Церкву від заглади, від зникнення з лиця землі — потрібна була єдність усіх її віток у патріярхаті. Цю справу добре розуміють у Москві й Заґорську і тому не допускають до визнання існуючого патріярхату УКЦеркви.

А втім, закони Божі й постанови 2-го Ватиканського Собору стоять на сторожі прав Східніх Католицьких Церков, які „мають право й обов'язок рядити собою". Згідно із постановами Другого Ватиканського Собору, діяв Патріярх Йосиф і старався впроваджувати їх в життя та неоднократно апелював і благав пощади для нашої Церкви, яка у вірності Апостольській Столиці безмірно страждає в Україні, а на поселеннях виставлена на різні небезпеки асиміляційного характеру.

З політичних причин патріярхат УКЦеркви ще не є визнаний, але це нас зовсім не звільняє від святого обов'язку захищати існуючий патріярхат і його розбудовувати. Очевидно було багато ворогів цієї святої, Божої справи — все це віддзеркалене в річниках журналів „Патріярхат" і „Мирянин", що його видавав св. п. Юрій Теодорович, у „Церковному Віснику" (Чикаґо) та „Нашій Меті" (Торонто, ред. о. митр. Хомин), а також у різних інших виданнях.

Про радісну вістку прийняття Блаженнішим патріяршого титулу подано у „Нашій Меті" із 12-го квітня, 1975 року словами: „Те, чого увесь нарід бажав, за що ми всі благали Всемогучого Бога у наших приватних і літургічних молитвах, чого ми домага-

(Закінчення на стор. 4)

ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я

Д-р Ростислав Сочинський

Простуда і ґрипа

Стародавня грецька легенда розповідає, як то богиня Фетіда (Тетіс), донька морського бога Нерея, щоб зробити її сина Ахіллеса невразливим, скупала його у священних водах ріки Стиксу. Єдиним вразливим місцем на тілі Ахілла залишилась п'ята, за яку вона його тримала. Переносно ми називаємо „ахіллесовою п'ятою" вразливе місце у назагал здорової людини.

Щождо доріг, через які наступає навал бактерій та вірусів до організму, сьогоднішня „ахіллесова п'ята" знаходиться на цілком протилежному кінці людської анатомії, а саме у віддихових дорогах таких, як: ніс, горлянка, дихальне горло, бронхи (озяви) і легені.

Щодня, коли ми вдихаємо приблизно 500 кубічних стіп повітря, разом з ним вдирається до віддихових доріг цілий ряд небажаних ґостей, а саме: порошинки, пилочки („поллєнс"), різне, не раз незриме для ока всіляке сміття, а з цим всім також бактерії та віруси. Людський організм має різні охоронні засоби, які захищають його віддихові дороги. Буйне волосся у ніздрях затримує більшість цих немилих відвідувачів. Менших зазіхачів зустрічає подібна до паперу від мух липка плівка слизу, яканеначе пастка стримує порошинки та бактерії. Тих, які все таки продираються далі, випихають до стравоходу леґіони ніжних волосинок, званих мигучками, постійним, сильним як удари батога шмаганням, де вони гинуть у процесі травлення.

Не зважаючи на ці, здавалося б непереборні перепони, деякі шкідливі віруси ухитряються дістатись до організму. Серед них можуть бути деякі з 200 різних сортів вірусів, зформованих у восьми головних групах, які викликають простуду й також три типи вірусів інфлюенци (ґрипи), а саме тип „А", що трапляється найчастіше і викликає найбільш сувору недугу, тип „Б", який спричиняє раптові, але переходові епідемії, не раз тяжкої ґрипи і тип „Ц", який трапляється відносно рідко.

Вибухи інлюенци, які вражають велику кількість населення на широкому географічному просторі, називаються епідеміями. Епідемії ж, які поширюються на увесь світ, звуться пандеміями. Таку пандемію зазнав світ у 1918 році під назвою „іспанської інлюенци", у 1957 році — азійської ґрипи, а в 1968 році — інфлюенци типу Гонк-Конг.

Простуда, звичайно, починається поволі, поступово нежитом, пчиханням, відчуванням холоду, кашлем, болями голови та горла, загальним нездужанням втратою апетиту. Температура тіла дуже рідко підвищується. Зчасом виділини з носа робляться густими та тяжкими. Такі симптоми тривають здебільшого три до семи днів. Одначе іноді комплікації такі, як запалення носових порожнин (сінусів), вух, горла та бронхів продовжують цю недугу.

Ґрипа з другого боку починається раптово, здебільшого високою гарячкою (104° Ф. або 40° Ц), сухим кашлем, болями голови, суглобів і м'язнів, закриттям ніздрів носа, запалення горла. При тому очі бувають дуже чутливі на світло. Часом нудоти та блювання можуть супроводити ґрипу. Симптоми ґрипи тривають, звичайно, від одного тижня до десяти днів. Слідом за ними наступає ще один, а то й два тижні кволости і пригнічення.

У порівнянні з простудою інлюенца, це — смертоносна недуга, розкинена по цілому світі „Іспанка" в 1918 році була найгіршою пошестю, яка здесяткувала людський рід. Півмільйона людей померло на цю ґрипу в Америці, а біля 30 до 40 мільйонів у цілому світі. Більше, як 50,000 людей померло у ЗСА на азійську ґрипу. У роках між цими епідеміями дуже багато людей старшого віку померло і досі вмирає на цю недугу, зокрема коли вони терплять на різні хронічні хороби дихальних і серцево-судинних органів і занедбують або забувають защепитись проти ґрипи.

Ще навіть у середньовічні поставали різні теорії для вияснення швидкости і сили епідемії ґрипи. У 1957 році англійський лікар Томас Вілліс, нав'язуючи до того, що нараз так багато людей опановує тремтіння від холоду, гарячка, болі в кістках і м'язнях, приписував це впливові сузір'я на небі, знаного по італійськи „influentia coeli", від чого постала назва інфлюенца. Слово ґрипа вживалось як синонім інфлюенци тому, що цей вислів був подібним до французького слова „gripper", себто „цупко схопити" тіло цією недугою. В дійсності цей вислів походить від слова, яке зустрічається у деяких слов'янських а в тому й в українській мові і означає „хрипку", один із симптомів інфлюенци.

Ті, яких ґрипа нагло і цупко схопляє, не цікавляться тим, звідки ця назва походить. Вони радше турбуються можливістю її вилікування.

І тут власне зустрічаємось з певними проблемами...

Не зважаючи на вище описані ознаки, часом тяжко відрізнити легкі форми ґрипи від простуди тому, що кожна людина інакше реаґує на інфекцію дихальних органів. Ані на одну, ані на другу недугу, на жаль, нема специфічного ліку. Ін-

(Закінчення на стор. 4)

Володимир Барагура

ЯК Я ЇХАВ ДО АМЕРИКИ

IV.

Я довго сидів на покладі і приглядався стихії, поки корабельна обслуга не зігнала всіх у нутро пароплава, закриваючи герметично двері й отвори. Старий корабель скрипів і стогнав на якорах, звернений передом проти шторму.

Вночі мій жидівський сусід у гамаку надо мною почав розмову:

— Пане, пане, чи спите? Ви не боїтеся? Не бійтеся, будьте спокійні. Кораблеві нічого не станеться. Він сильний, хоч старий. Стіни має сталеві, потім верству корка, а потім дерева, і знову сталеві плити. Не бійтеся, спіть спокійно.

— Та я не боюся — відповів я спросоння.

Жид затих, я заснув.

Не минуло кілька хвилин, як він почав знову цю саму заспокійну розмову:

— Пане, пане, чи спите? Не боїтеся? Не бійтеся, спіть спокійно. Кораблеві нічого на станеться. Він сильний, хоч старий... і повторив ціле попереднє заспокоєння.

І так будив мене, вияснював і втихомирював мене усеньку ніч, поки буря ущухла й океан улягся. Мабуть, сердега сам боявся і, заспокоюючи мене, хотів заспокоїти самого себе...

Раз, ідучи сходами з горішнього чардака до своєї квартири, я почув несамовитий крик, вигуки, рейвах, сварку. Передо мною розкрилася незвичайна картина: величезна юрба жидів, жестикулюючи живо, вигукувала на все горло. Посередині стояло кілька старозавітних рабинів, які втихомирювали роз'юшену юрбу заспокоюючи „тихо-ша". В центрі цього муравлища стояли проти себе два молоді жиди, вимахували руками і обкидали себе всякими жидівськими й польськими прокльонами. Годі було зорієнтуватися в чому справа. В одному з суперників пізнав я свого знайомого, з яким я замітав сходи.

За деякий час рабинам вдалося розділити воюючі сторони, заспокоїти юрбу і спонукати її розійтися. До мене підбіг закукурічений мій „співзамітач" і схвильованим голосом став вияснювати мені по-польськи причину звади:

— Я того „паршивого жидзяка" викину за борт у воду. Подумайте собі, що він зробив, той обманець, шахрай, пройдисвіт, ліньтяй і нероба!

Діло в тому, що в корабельній кантині на купони, які видавали в канцелярії, можна було отримати предмети першої потреби — жилетки, мило до голення, ґребінці, пояски, пасту і щітки до зубів тощо. Хто прийшов раніше, отримував кращі речі, хто спізнився діставав залишки — нитки, ґудзики, шнурівки. Його приятель, з яким він саме поспорив, полінувався піти самому до канцелярії за купонами, позичив їх у нього, обіцюючи віддати якнайшвидше. Але обіцянки не дотримав і віддав йому купони тоді, коли за них можна було отримати тільки перебірки. З того й пішов спір. Довго ще мій знайомий хвилювався й погрожував своєму колезі...

* * *

Після трьох-чотирьох днів плавби морська недуга почала улягатися. Люди повеселіли й повиходили з кабін, скриток і закамарків на верхній чардак. Зі здивуванням побачив я, що кораблем пливе багато земляків, теперішніх а то й давніх знайомих. Почалися привітання, ґутірки, балачки, жарти, вибухи сміху. Згадували ми раніші „добрі часи" й недавно минулі прикрі переживання, ділилися плянами на майбутнє в незнаній країні. Українці зорганізували непоганий хор, в центрі якого був колишній співак-тенор хору Д. Котка. Пам'ятаю його ще бувши учнем яворівської гімназії в 1920 роках, коли він заспівував незабутню кантату про Почаївську Божу Матір. Він був теж диригентом хору і актором театру в таборі ДП в Ашаффенбурзі. На кораблі хизувався тим, що морська недуга його не чіпляється, навпаки він почувається знаменито, має апетит і їсть за двох. Концертам корабельного хору прислухалися усі пасажири, які рясно оплескували кожний його виступ.

Перед нами був ще один день плавби. Я сходив із чардака до кабіни вниз, коли в кутку я побачив якусь постать, загорнуту в коц. З-під коца добувалися зойки і стогін. Я затримався коло страждальця і спитав чи потребує допомоги.

— Я такий хворий — я вмираю... промимрив знайомий мені голос співака-тенора.

— У вас, мабуть морська недуга — потішив я страдника. Хоч вона докучлива, то смерти вам нічого боятися. За два-три дні будете здорові. Завтра вранці принесу вам „драмамін", протизасіб на морську недугу.

Я знав, що мій сусід з гамаку дістане для мене цей лік завдяки своїм зв'язкам із жидами.

* * *

Після десяти днів плавби ми наблизилися пізнім вечором до берегів ЗСА до Ню Йорку. Через пізню пору корабель не причалив до пристані, але закинув кітви на повному морі. Треба було підождати ранку, щоб відбути ще останню перевірку документів і лікарські оглядини перед висадкою.

Всі вийшли на чардак. Перед нами розгорнулася чудова хвиляста панорама нічного Ню Йорку, що горіла яркими, миготливими, різнокольоровими світлами вуличних лямп, освітлених вікон хмаросягів, реклям, разків світел, завішених над луками мостів і тремтливими червоними й зеленими світельцями безліч авт, та світляних знаків на перехрестях вулиць. Відблиск цієї каскади мигтючих світел біг довгими хвилястими стежечками аж до нашого корабля, сплітаючися з блідим світлом місяця, яке відбивалося в темних водах океану. Чарівна, незабутня картина для людини, яка знала Ню Йорк тільки з описів і оповідань.

Але ніхто не міг збагнути, яка доля жде нас у цій райдузі веселкових кольорів, скільки приємних і прикрих несподіванок чекає нас за цим мерехтливим сузір'ям світел, скільки приманливих можливостей і нагод розкривається перед ізгоями, скільки тут гуманности, альтруїзму, філантропії, шляхетного ідеалізму, але й скільки злочину та матеріяльного й морального бруду криється в цьому

(Закінчення на стор. 4)

ВІЙСЬКОВА ХУНТА в Судані чим раз більше попадає під впливи Москви і совєтського сателіта в Африці Етіопії, —кажуть політичні спостерігачі. Новий міністер культури і й інформації в суданському уряді Мохаммед Башір Гамід заявив недавно кореспондентам, що З'єднані Стейти Америки не зможуть більше користуватися військовими летовищами й іншими інсталяціями в Судані на випадок конфлікту на Близькому Сході. Також розвідчі американські літаки, так звані АВАКС, не зможуть приземлюватися для поповнення пального. Політичні аналітики взагалі думають, що Москва носиться з думкою перетворити Судан у чергового свого сателіта. Тимчасом суданські речники кажуть, що вони намагаються знайти „балянс" між політикою СССР і ЗСА. Подібно раніше говорили етіопські червоні революціонери.

APPEAL TO OUR READERS

Re: Poor mail delivery of our newspapers

Because of poor delivery of our newspapers ,the daily SVOBODA and The Ukrainian Weekly, we appeal to our readers to help us collect evidence in our efforts to improve the delivery. The Jersey City postmaster gave us assurances in wtiting that we are expediting our newspapapers in accordance with all rules and regulation. Our newspaper is delivered to the post office in Jersey City every day by 4 p.m. From there it is delivered to the sorting center in Kearny, N. J., the same day by 8 p.m. We are now trying to determine how the newspapers are processed in Kearny and in your local post offices.

To help us gather evidence, we are repeating, now in English, the in-house read-out on the delivery. We ask that for the duration of two weeks — which means 10 issues of the daily and two issues of the weekly — you mark in the left-hand line the date of the newspaper's publication and in the right-hand line alongside — the date of its delivery. After competing the two-week record, please write in the three lines below your name and address and mail the original or a copy to us.

UNA Supreme Executive Committee
and SVOBODA Press

Date of publication	Date of delivery
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....

....
....
....

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Володимир Баран

„Князівна на горошині" у виконанні учнів середньої школи Непорочного Зачаття в Дітройті

Це вже четвертий раз із черги, що учні середньої школи Непорочного Зачаття, обдаровують своїх батьків та цілу українську громаду Дітройту надзвичайно вдалим театральним виступом, який в нашому місті є единою цього роду імпрезою. І коли попередніми роками це були постанови чисто драматичного жанру, цього року п'єса Софронова-Левицького мала в собі багато музики Миколи Фоменка, що збагачувало її естетичними враженнями, з другого боку створювала додаткові для виконавців завдання, а саме потребу співати.

Цей амбітний плян, опертий на щирому обопільному ентузіязмі учительок і учнів, дав видовище, що розгрівало серця присутньої численної публіки, а у виконавців, напевно зродило почуття вдоволення і радости з добре виконаного діла. Не раз, буваючи на імпрезах, влаштованих нашою молоддю, думаємо, чи ті діти здають собі справу з цього, яку глибоку радість вони викликають в серцях батьків таким гарним доказом понадобов'язкової праці в ділянці нашої культури. Нас уже сьогодні глибоко зворушує, коли молода людина скаже вірш напам'ять (а не читає). З яким тоді вдоволенням ми слухали як гарною, правильною вимовою, опанованою бездоганно напам'ять, молодь відігравала довгі ролі. Рішаючим тут чинником є існування своєї школи і гурту відданих виховників, що не жаліють труду, щоб ту молодь чимсь захопити, та спільно, тяжкою та терпеливою працею довести почате діло до успішного кінця.

Як вже згадано, п'єса ставила великі вимоги до виконавців, що до зовнішнього вигляду, гри та співу. Бо князівна мусіла бути гарна, князенко дуже пристійний, княгиня дистинґована і гарна, князь своєю поставою відразу місів переконати, що його місце на княжому престолі. Так і було. Князенко відразу залюбився у привабливій князівні, князівна не могла опертися чарові князенка, та доказавши своє автентичне княже походження, ціла справа закінчилася щасливо. І хоча ніхто з молодих виконавців не мав попереднього сценічного досвіду, всі відіграли свої ролі поправно. Христина Андрушків, як князівна, була втіленням дівочої ніжности і краси, Юрій Гайдукевич своєю стрункою поставою робив враження правдивого князенка, Марта Несторович вміло поєднувала в собі красу і гідність княгині, а Гриць Миколенко незаступний князь. Ролю дбайливого брата князівни вміло відіграв Андрій Зарицький. Соня Гришко чарувала виглядом і співом. Петро Демчук, як лікар, переконав присутніх, що він дійсно обзнайомлений з медициною. Анна Черкас як зозуля, в своїй короткій ролі зробила помітне враження своїм оригінальним строєм. Тарас Вовк мав внести в програму комічний елемент, з чого він дуже добре вив'язався.

Починали кожну дію скоморохи Лин Ковальчук і Володимир Воробкевич, впроваджуючи відразу відповідний настрій. Деякі збірні появи як мавки, в яких виступали Марія Бабій, Петруся Петик, Кристин Петшак, Оля Прийма і Цветанка Трпевська і вовкулаки — Петро Вальнюк, Роман Капітанець, Михайло Перецький, Джеф Портальський, Денис Прийма і Григорій Стопчинський виявили поважне хореографічне досягнення. У танку вовкулаків, позірно-хаотичному, було видно обдуманий плян і дисципліну. В цьому заслуга Миросі Стефанюк і Люби Китастої. Хор співав впевнено і гарно, в чому було видно вправну руку Ляриси Гнатюк. Музичний супровід постачав Андрій Стасів. Прибрання і декорації сцени виявляли помисловість Наталки Лончини. Світляні ефекти, які зорово збагачували кольоритність виставки запевнив Марко Крупяк.

Віра Андрушків як режисер цієї постанови, з допомогою Христі Козак, Миросі Стефанюк та фахових порад Андрія Лятишевського, подбала не тільки про правильне вивчення роль та акторської гри виконавців, але також задержала нагляд над усіми справами, зв'язаними із цією постановою. Вона може мати повне вдоволення із цього вдалого збірного зусилля. Доброзичлива постава директора школи Петра Стасіва та о. Ігумена Бернарда Панчука сприяла помітно цьому завданню.

Кредитівка „Самопоміч", відома із своєї щедрости на всякі позитивні почини нашої молоді, признала 500 дол. на покриття коштів, зв'язаних із цією виставкою. Вона відбулася у п'ятницю 26-го квітня.

„Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи". Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріялу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

10-ий Епархіяльний Собор в Австралії

В днях від 24-го до 28-го квітня ц.р., відбувся у Сіднею, в храмі св. Покрови у Гомбуш Вест 10-ий з черги звичайний Собор Австралійсько-новозеляндської епархії Української Автокефальної Православної Церкви. Ця епархія належить до Митрополії УАПЦ в діяспорі, Первоєрархом якої є Блаженніший Митрополит Мстислав.

З благословення Митрополита очолив Собор Владика Володимир, єпископ Лондонський, що є тимчасово духовним опікуном епархії. В Соборі взяло участь сім священиків (діючих) і 34 делегати мирян, що репрезентували десять парафій і чотири місійні осередки та епархіяльні керівні органи й установи.

На урочисте офіційне відкриття Собору, яке відбулося у четвер, 25-го квітня, після Соборної Літургії і Вдячного Молебня, запрошено представників громадських, культурних та наукових організацій та інституцій Австралії. Від епархії Української Православної Церкви, Автокефальної (що належить до юрисдикції УГПЦ в Канаді), був присутній секретар Консисторії, інж. Олекса Черкаський, який був присутній також і на всіх ділових сесіях Собору. В діловій частині Собор заслухав звіти уступаючих керівних органів епархії та діючих в Австралії парафії УАПЦ та місійних осередків в Австралії і Новій Зеляндії. На закінчення Собору ухвалено ряд резолюцій і постанов, що дають напрямні для діяльности епархії на три роки, до наступного епархіяльного собору, і вибрано керівні органи епархії. Дуже важливою проблемою, яку всебічно обговорював Собор, є проблема Правлячого Єпископа. Після смерти бл.п. архиєпископа Доната цю функцію перебрав Блаженніший Митрополит Мстистав, не зважаючи на переобтяження працею і відповідальністю за кермування двома митрополіями. Від того часу минуло вже понад 10 років, і було б гріхом вимагати від Владики Митрополита в його віці і з його станом здоров'я, продовжувати кермувати також і Австралійсько-Ново Зеляндською епархією. Тому Собор, бажаючи хоч у деякій мірі відтяжити Митрополита, звернувся до нього з проханням призначити Правлячим Єпископом Владику Володимира, єпископа Лондонського. Таким чином, обидві епархії УАПЦ в межах Британського Коммонвелту мали б того самого Правлячого Єпископа.

Тісно пов'язана з проблемою Правлячого Єпископа є також проблема об'єднання всіх православних українців у даній епархії під одною юрисдикцією. Епархіяльний Собор УАПЦ, так само як і відбутий у жовтні минулого року Епархіяльний Собор УПЦА (юрисдикції УГПЦ в Канаді), висловили недвозначно стремління до об'єднання. Тому Собор звернувся з особливо гарячим проханням до Владики Митрополита, щоб він у порозумінні з Первоієрархом УГПЦ в Канаді полаґодив цю справу відповідним декретом Проводів Церкви, щоб на австралійському континенті не було більше поділу між православними українцями.

Собор звернув також особливу увагу на невідрадне явище — вживання при Богослуженнях і церковних чинностях різних літургічних текстів. Стається це в наслідок вживання різних перекладів, які публіковано для вжитку Церкви в різних частинах України і в різних часах. Собор доручив духовенству і церковним хорам користатися виданнями Богословського Інституту, затвердженими Священним Собором Єпископів УАПЦ. Слід згадати, що заходами Богословського Інституту видано всі потрібні Богослужбові тексти так само, як і тексти й ноти для церковних хорів. Собор висловив надію, що до Великого Ювілею, 1000-ліття Хрищення України, у всіх парафіях УАПЦ і на всі Богослуженнях вживатимуть однакові літургічні тексти.

У програмі відзначення Тисячоліття Християнської України епархія має видати дві публікації: Історію Української Православної Церкви — популярне видання для вжитку мирян та українських рідних шкіл, і Історію УАПЦ в Австралії і Новій Зеляндії, яку плянується перекласти також і англійською мовою. Перша праця, автором якої є о. протопресвітер Нікодим Плічковський, вже є готова до друку і, правдоподібно, появиться ще перед кінцем цього року. Другу працю підготовляє редакційна колеґія на основі церковних архівів епархії і парафій.

Епархія видає свій офіційний орган, квартальник „Праця і Життя", що крім богословського матеріялу, публікованого для вірних, є також своєрідною хронікою життя православних українців в Австралії і зв'язком епархії з іншими частинами УАПЦ.

Десятий Собор Австралійсько — Ново Зеляндської епархії УАПЦ закінчився Архиєрейською Соборною Літургією і Вдячним Молебнем, який відслужив Преосвященний Єпископ Володимир у сослуженні всього присутнього духовенства.

Не можна не згадати, що під час діяній Собору міжпарафіяльний комітет парафій УАПЦ в Сіднею влаштував для розваги членів Собору спеціяльний концерт з духовною і патріотичною тематикою. Після концерту, який пройшов на високому мистецькому рівні, Владика Володимир висловив всім виконавцям подяку і признання за їхні старання.

А. Жуківський

Вшанування жертв нацизму

В сорокову річницю освободження німецьких концтаборів в неділю, 12-го травня ц.р., в українській католицькій церкві Св. Духа в Гамилтоні, Онт., о. парох декан Р. Ганкевич відслужив співану Службу Божу в намірені ще живих в'язнів німецьких концтаборів, яких залишилося ще тільки 11 в Гамилтоні та околиці.

По Службі Божій відправлено Панахиду за упокій померлих друзів і подруг з німецьких концтаборів та братів і сестер, які вмирають уже 60 літ у совєтських концтаборах.

Вповні солідаризуємося з в'язнями-українцями совєтських концтаборів, та просимо Всевишнього Бога, щоб облегшив і скоротив їх терпіння.

Стверджуємо, що ми є за покарання усіх винних воєнних злочинців без огляду на їх національну приналежність. Одначе, ми є за тим, щоб їх судили наші канадські суди та щоб не дозволено в наших судах уживати совєтські оскарження, часто зфабриковані КҐБ.

Ми, ті, що однаково з жидами терпіли в таборах смерти, й багато тисяч наших братів і сестер, які там померли, категорично протестуємо проти безпідставних оскаржень цілої нашої спільноти у вільному світі в воєнних злочинах Візенталями, Літманами та їхніми помічниками.

Звертаємось з проханням та пересторогою до вищезгаданих осіб, щоб вони добре призадумались над тим, що вони творять.

Ми думаємо, що було б кориснішe для обох наших страдальних народів шукати доріг співпраці, а не дальшого розсварення, яке іде тільки на користь наших спільних ворогів.

11 ще живих страдальників

В СТЕЙТІ КОННЕНКТІКАТ вирішено більшістю голосів, щоб запровадити так як у сусідніх стейтах обов'язок вдягати обезпеченеві пояси у автах. Схвалений закон чекає ще лише на підпис губернатора, але немає сумніву, що він буде переведений в життя.

ПРОВІДНИКИ МЕДИЧНОЇ І наукової професії признають, що в теперішніх обставинах є така ривалізація у модерних дослідах, що вона провокує не одного із дослідників до фальшування вислідів дослідів на те, щоб здобути фонди чи інші полегші для дослідів. Це стверджено в часі дискусії на річній конвенції американського товариства для успіхів в науці.

ДЕЯКІ СОВЄТСЬКІ дипломати, мабуть діючи на доручення Політбюра, висунули нову пропозицію щодо зустрічі їхнього лідера Міхаїла Горбачова з президентом З'єднаних Стейтів Америки Роналдом Реґеном. Вони пропонують, щоб така зустріч відбулася в наступному році, але не у Вашінґтоні чи Москві, а в якійсь сприємливій для обидвох сторін країні Европи. Білий Дім покищо не зайняв до цієї справи жадного становища.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, під проводом інж. Романа Ракочого, ст., подає до відома, що на літній сезон на Союзівці запляновані такі турніри:

6-7-го липня — УСЦАК — Схід (юнькори в групах А і Б).
10-11-го серпня — Подвійні гри
30-го серпня - 2-го вересня — УСЦАК крайові
14-15-го вересня — Запрошений УНС
28-29-го вересня Подвійні гри Пласт
12-13-го жовтня — КЛК.

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,
ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ
якщо попередні рахунки
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ
Окремих листів в цій справі не будеться відписувати.
ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ
у щоденнику „Свобода" та у "Ukrainian Weekly"

З уваги на підвишку поштової оплати (понад 100%) за висилку „Свободи" та „Українського Тижневика", як також поважний зріст цін паперу та інших друкарських матеріялів, **Адміністрація „Свободи" БУЛА ЗМУШЕНА** піднести ціни оголошень.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки	**$ 6.00**
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	**$10.00**
Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по	**$10.00**
за кожний інч (1 інч х 8 шпальт)	

Якщо до оголошення включається знимку — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту	**$ 8.00**
Фоторепродукція на дві шпальти	**$10.00**
Фоторепродукція на три шпальти	**$12.00**

Оголошення на чергове число мусить вплинути до Адміністрації 2 дні перед появою числа.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки	**$ 6.00**
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів, і т. д.)	**$10.00**

Оголошення на чергове, недільне видання, мусять вплинути до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА.

Телефонічно оголошень НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки у наглих випадках.

Посвідки заплачених рахунків за оголошення висилаємо тільки на спеціяльне прохання.

Простуда...

(Закінчення зі стор. 2)

шими словами вилікувати цих недуг не можна. Одначе під дбайливим наглядом лікаря існує можливість облегшити неприємні недомагання, які грипа чи простуда викликає, і запобігти не раз смертельним комплікаціям.

Тому що більшість людей знає, або догадується, що нема засобу на вилікування цих недуг, тому вони іноді занедбують повідомити свого лікаря про їх недомагання і переводять самолікування, закуповуючи десятки сотень різних ліків, які можна купити без лікарської рецепти, читаючи, чи слухаючи різні реклями в часописах і на телебаченні.

Деякі ліки, які продаються в аптеках, як американці висловлюються: „через прилавок", можуть облегшити певні симптоми, з другого ж боку мають тенденцію пошкодити деяким органам людського тіла. Візьмім, наприклад, т.зв. антигістаміни, які широко вживається, як засоби проти простуди. Вони можуть послабити нежит і пчихання, але при тому мають склонність згущення слизу у легенях і викликати бронхітні комплікації. Не поручається також вживати епінефрини, або споріднених ліків, яка відриває загущені дороги в носі (ніздря), але дуже часто звужує (зокрема у людей літнього віку) кровоносні, а серед них також вінцеві судини серця. Знана сьогодні річ, що вітаміна „Ц" (аскорбна кислота), якої великі дози поручались колись для запобігання а то навіть лікування простуди, немає найменшого у цій ділянці лікувального впливу.

Коли людина захворіє на простуду, чи грипу, маючи температуру тіла понад 100° Ф, вона повинна залишитись вдома, обмежити всіляку фізичну діяльність, дбати про те, щоб тіло перебувало у відносно теплій атмосфері, вживати багато рідин (очевидно без алкоголю) і легку їжу. Аспірина, або її замінник обнижує гарячку. Одначе у дітей, хворих на грипу, як правило з високою гарячкою, аспірину треба уживати з обережністю, бо в деяких випадках вона може викликати дуже небезпечний т.зв. „синдром Рея", який вимагає негайної лікарської допомоги.

При цій нагоді хочемо згадати курйозний випадок, що притрапився у ЗСА у 1976 році, коли то появилось кілька захворувань подібних своїми симптомами до „іспанської" грипи 1918 року. Затривожений американський Уряд зарядив щеплення усього населення проти тоді так званої „свинячої інфлюенци". Тим часом цей переполох виявився фальшивим алярмом, який приніс більше шкоди, чим користи, бо було багато щеплених людей, які тяжко захворували, а то й померли від бічних ефектів вакцин.

Як я їхав...

(Закінчення зі стор. 2)

многолюдному новітньому Вавилоні...

Врешті очікувана хвилина наступила. Перейшовши останні митарські формальності, ми твердою ногою станули на суходолі. Під час вивантаження й висадки попри мене винесли на носилках бідного співака-тенора, якого навістила спізнено навісна морська недуга.

На причалі зустріли нас представники ЗУАДК, Католицької Акції і Червоного Хреста. Вони почастували нас гарячою кавою й „донатами", допомогли полагодити формальності при відборі багажу, сконтактували нас зі „спонзорами". Мою сім'ю зустріла родина й знайомі, які кілька місяців раніше прибули до Ню Йорку. Посадили над у таксівку й завезли на заздалегідь піднаймлену квартиру, т.зв. „фирнішд румс". У холодільнику й у кухонних шафках знайшли ми найпотрібніші харчі. Частково позичили нам, а частково обдарували нас кільканадцяти долярами на „перший рух".

Так із двома власними долярами, двома скринями, двома валізами й двома маленькими дітьми та тільки з одною вірною дружиною почали ми нове життя на „вільній землі Вашінгтона", на якій прожили вже тридцять п'ять років...

МИХАЙЛО КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ, український гокеїст з Монтреалю, який тепер грає у славній гокейовій дружині Едмонтону „Ойлерс" здобуває собі щораз більшу славу та ім'я стріливши в останньому сезоні 43 голи та призбиравши 45 асист. В „Ню Йорк Таймсі" з датою 31-го травня ц.р. на спортовій сторінці є присвячена йому стаття пера Кевіна Діпонта.

ПРЕДСТАВНИК ПОВІТУ Саффок, де находиться нуклеарна станція Шоргем, Пітер Ф. Когален, заперестав протестувати проти її відкриття і сподіються, що довго задержана праця в цій нуклеарній станції незабаром знову розпічнеться.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

НЕ ТРАДИЦІЙНИЙ, А ТРАГІЧНИЙ

У редакційній „Півмільйона на книгу про Україну" („Свобода", ч. 101, з 30-го травня ц.р.) треба читати: „Це надзвичайно широка і складна проблема, бо вона стосується великих і малих справ, включно з тією найбільшою, якою є трагічний феномен..." — Ред.

Польський...

(Закінчення зі стор. 2)

Московщини, як імперіялістичного загарбника. Але це тільки частинна еволюція польських настроїв — вона охопила науковців-істориків і частину розсудливішої інтелігенції. Загал польського суспільства у Польщі, особливо його духовенство, що має велетенський вплив на вірних, все ще не розуміє, що, будучи ворожими супроти Москвщини, треба бути приязним супроти України, бо без союзу Польщі й України, без перемоги Прометеївської ідеї і прометеївської політичної концепції, не відродиться тепер знову поярмлена Польща, не відродиться вільна і ні від кого незалежна польська демократична держава.

У 50-ті роковини смерти Юзефа Пілсудського ми, українці, мусимо теж дивитися на цю постать з історичної перспективи. Це значить, щоб геть вимазати з пам'яті політику національної асиміляції, яка тривала в Польщі між двома світовими війнами ввесь час, так само за диктаторського правління Пілсудського. Це не значить, щоб геть вимазати з пам'яті і забути Березу Картузьку і „пацифікацію" з 1930 року і відмову Пілсудського прийняти Митрополита Шептицького, що старався у нього за авдієнцію, щоб запротестувати проти тієї брутальної військово-поліційної протиукраїнської операції. Але водночас мусимо теж тямити, що Варшавський пакт з 21-го квітня 1921 року перейшов до історії, як „пакт Пілсудського-Петлюри" і як пакт Польщі й України звернений проти Московщини. Автор цих рядків вже не раз і не два писав і писатиме, що текст Варшавського договору з квітня 1921 року був поганий, бо український партнер виступав із позиції слабости, а не сили. Ще поганішою була його реалізація, бо польська сторона зламала тайну військову умову про поставлення на ноги трьох українських дивізій на Правобережжі та замість цього поводилась на Правобережжі по-грабіжницьки. Це все правда. Але історичною правдою є і залишиться, що сама концепція військово-політичного союзу України і Польщі проти Московщини була правильною, як правильною була концепція Гадяцького договору гетьмана Виговського і короля Яна Казимира з 16-го вересня 1658 року, хоч текст тієї угоди теж був поганий і хоч обидва ці історичні пакти з ХУІІІ і ХХ сторіч були в обох народів непопулярні.

Сьогодні Москва старається всіми можливими способами затруювати далі польсько-українські відносини, щоб не допустити до єдиного фронту обох цих народів зверненого проти неї, проти Москви. Розвиток історичних подій і хай повільна, але безперервна еволюція політичної думки в обох суспільствах переможе ці ворожі затії. Такий неписаний закон історії і така Божа і людська справедливість.

Патріярхат — ...

(Закінчення зі стор. 2)

лись у наших листах до найвищих властей церковних, у наших часописах, на різних зібраннях, за що нас вороги тієї нашої ідеї, — власного патріярхату нашої Церкви, — осуджували і ненавиділи, сталося фактом... Ідея патріярхату Української Церкви була провідним мотивом всієї праці нашого Патріярха, так наукової і виховної, як і архипастирської, але дозріла вона і скристалізувалася у серці цього Лицаря Божого на далекому засланні, в каторзі ворога, серед важких фізичних і моральних терпінь у нелюдському й кривавому режимі, серед голоду, холоду і тяжкої праці та серед темних сибірських ночей — і Він поставив її перед очі найвищих представників цілого християнського світу, замряченого і спантеличеного московсько-комуністичним обманом і брехнею...

У присвяті...

(Закінчення зі стор. 1)

— директор Апостоляту Молоді Стемфордської епархії, і водночас координатор в цьому Комітеті, о. Іван Терлецький — дорадник, Михайло Мурин — референт публікацій, Петруся Мокрицька — секретар, Марко Морозович — касир, о. Василь Джулі — духовий провідник усього З'їзду і 40-членного Комітету ЗУМХ, у складі якого є молоді люди.

Метою цього З'їзду — сказав о. І. Терлецький — в продовженні світлих традицій попередніх з'їздів — 1) дати нагоду нашій молоді спільно задемонструвати віру і любов до Христа; 2) проявити своє об'єднання у відзначуванні 1000-Річчя Хрищення Русі-України; задемонструвати солідарність із мученицькою Українською Католицькою Церквою, зокрема вшанувавши 40-річчя заарештованих і ув'язнених Владик і цих Ісповідників Віри, що сьогодні таємно працюють у катакомбах нашої УКЦеркви; 4) молитися за прославу. Слуги Божого Андрея та всіх провідників українського духовенства; 5) продовжувати лінію духового відновлення попередніх з'їздів — 1933-1983 — з думкою розвою християнських чеснот молодих людей — сьогодні і в майбутньому. Цю ж саму мету З'їзду підкреслював і о.В. Джулі, який крім цього добавив, що в З'їзді можуть взяти участь молоді люди у віці від 18-35 років. Тут вони матимуть нагоду роздумувати над щоденними подіями в світі, що мають вплив на сьогоднішню Церкву та взагалі на сучасне життя, як теж матимуть повну нагоду пізнавати одні одних як українці-католики, розвиваючи і зміцнюючи духа єдности з усіма членами української спільноти".

Сестра Доротея, вказавши на програмку, поінформувала, що там будуть такі сесії: Християнське подружжя", „Християнські течії у сучасній музиці", „Християнське покликання", „Свідок християнський", „Іконографія", „Літургічна музика", „Способи комунікації", „Співпраця з розведеними", „Молитва і молитовна техніка", „Відродження духа", „Замирення", „Внутрішнє зцілення і певність", „Сексуальність", „Самотній дорослий", „Зловживання", „Самогубство", „Війна і мир", „Жінки в Церкві", „Богослужения громади" та „Духовість в українській традиції" — сесія, яка — як це підкреслила Сестра Доротея, — втішається найбільшим зацікавленням і популярністю. Вона теж сказала, що в зв'язку з Міжнародним Роком Молоді члени Комітету закликають українську молодь з цілого світу взяти участь у цьогорічному З'їзді — своєю в ньому присутністю або духово — молитвами. Характер З'їзду, — твердила Сестра Доротея матиме не лише інтелектуальний чи релігійно-духовий характер, але й товариський, а „це допоможе молоді знайомитися, нав'язувати один з одним контакти" і об'єднуватися.

Як в дальшому інформували представники Комітету ЗМУХ, — головним промовцем на З'їзді, який теж промовлятиме під час бенкету, буде о. Ярослав Дибка, ЧНІ, з Канади, що говоритиме на тему: „Живучий во Христі".

Однією із головних точок З'їзду УМХ, - сказав о. В. Джулі, — буде у п'ятницю, 28-го червня процесія-похід мирян, ціллю якої є задемонструвати солідарність із Мученицькою Українською Католицькою Церквою в Україні. Вірні, маршуючи головними вулицями Стемфорду і несучи горіючі свічки, молитимуться, щоб канонізувати Митрополита Андрея Шептицького та інших Владик-Ісповідників. Опісля миряни ввійдуть до приміщення Семінарії, де відправиться Акафист, під час якого проповідь виголосить Владика Іннокентій Лотоцький з Чикаго, Ілл. У відправі братимуть участь Владики з Америки: Стефан Сулик, Василь Лостен, Роберт Москаль та І. Лотоцький. У неділю, 30-го червня Архиєрейську Богослужбу відправлятиме Кардинал Мирослав Любачівський, проповідуватиме Владика Стефан. Кульмінаційними і водночас завершуючими точками програми З'їзду будуть бенкет і забава. Увесь час відбуватимуться т.зв. вокшапи.

Вкінці о. В. Джулі зазначив, що цьогорічним З'їздом його ініціятори хочуть перш усього осягнути поміж молоддю освідомлення їхньої національної ідентичности — як українців — католиків, хочуть теж звернути їх увагу на цінність і велике значення багатої спадщини української культури, як і заохотити українську молодь брати активну і вітальну участь у сьогоднішньому житті УКЦеркви — з думкою про її майбутнє. Уся програма З'їзду побудована на такій схемі, щоб дати змогу українській молоді охопити широкий засяг питань із духово-релігійних і суспільних проблем української громади".

Як поінформував о. І. Терлецький, — досі на цей З'їзд зголосилося 200 осіб, однак члени Комітету сподіються, що число присутніх зросте до — 500. При цьому о. І. Терлецький, зазначив, що остаточний речинець зголошень є до 15-го червня ц.р. Зголошуватись треба на адресу: Ukrainian Youth for Christ Convention, P.O.Box, Stamford, C.T. 06906-0311.

Кожний із представників Комітету ЗУМХ висловлював бажання не лиш, щоб З'їзд відбувся із якнайчисленнішим згуртуванням присутніх, але й щоб цьогорічний З'їзд, як і обидва попередні, приніс молоді духове відновлення і об'єднання в цілісну компактну одиницю, як теж, щоб закріпив оті найвищі ідеали в душах молодих українців — любови до своєї Церкви та народу.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У статті о. Михайла Кучмяка, ЧНІ, п.з. „950-ліття проголошення Пресвятої Богородиці Царицею України-Русі" („Свобода", ч. 101, з 30-го травня) треба читати: „У всіх дотеперішніх зверненнях нашої Церкви, а востаннє із заклику Блаженнішого Верховного Архиєпископа і Кардинала Мирослава Івана Любачівського — паломництво за своєю важливістю змісту, займає перше місце". — Ред.